EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Paisatge | Ignasi Cebrian | Actualitzat el 14/07/2017 a les 08:40

Agricultures ecològiques

NATURA URBANA. En un espai natural privilegiat de l'Anella Verda de Manresa, just al costat del tram final de la riera de Rajadell, a pocs metres d'on aboca les aigÃ¼es al riu Cardener, hi ha la finca de can Poc Oli, espai que ocupa l'Escola AgrÃ ria de Manresa, pioners i referents a Catalunya en estudis i formaciÃ³ sobre agricultura ecolÃ²gica. Porten mÃ©s de 25 anys formant professionals en tÃ¨cniques d'agricultura ecolÃ²gica o sostenible compatibles amb l'entorn i sÃ³n un exemple de la convivÃ¨ncia de l'agricultura ecolÃ²gica a prop d'un entorn natural.
Camps de conreu del Poal

Així podem dir que a Manresa, a més de fer agricultura convencional, també fem agricultura ecològica des de fa temps, la que es fa sense l'ús de fitosanitaris, pesticides i herbicides, per matar les plagues d'animals, insectes i males herbes. És una agricultura que no usa tampoc adobs d'origen químic, nitrats i fosfats d'origen industrial, que acceleren el creixement de les plantes. Cal aclarir que l'adjectiu ecològic, segons el diccionari, és «allò relatiu o pertanyent a l'ecologia». Aquí, té poc a veure aquest adjectiu amb l'ecologia, la part de la biologia que estudia les interaccions dels organismes entre ells i amb el medi on viuen. El terme ecològic aplicat a l'agricultura fa referència a si forcem o no forcem els ecosistemes naturals per aconseguir una bona collita.

D'agricultures, segons l'impacte sobre el medi ambient i la salut, n'hi ha de molts tipus, però no totes en són, d'ecològiques. Per exemple, l'agricultura de proximitat no és sempre ecològica. En part sí, ja que deixem de contaminar quan fem transports curts i reduïts entre el productor i el consumidor. Però, quan s'usen productes fitosanitaris i adobs químics per augmentar l'eficiència en la productivitat, ho deixa de ser. L'agricultura de proximitat i ecològica tampoc no és prou "ecològica". S'han de contemplar altres factors. Com el de la contaminació de trànsit rodat pròxim als camps de conreu, que pot contaminar els sòls o directament les plantes conreades. O el de la salut dels aliments conreats, ja que no és el mateix cultivar tabac que patates o coliflors.

Potser la més ecològica de totes les agricultures és la sostenible. És pròxima, apartada de focus contaminants, sense implicacions per a la salut i no usa substàncies d'origen industrial. Seria el súmmum si, a més, els conreus fossin un agrosistema amb moltes espècies conreades dins del mateix espai, però això ja seria una altra història, anomenada "permacultura".